

עברית

SCROLL DOWN FOR THE ENGLISH TRANSLATION

Отрывки из источников к урокам питерского конгресса 2013

עידכון: קטעים נבחרים להכנה עם רב

שיעור 1: אין עוד מלבדו

רוצים לגלות את הכח היחיד שבטבע - במרכז הקבוצה

https://docs.google.com/document/d/1_s6pBn6nlsS6-ycp5IWDkW_8aHnldG46VGyJjoxNLFs/edit

כנס פיטר

12-14/7/2013

קטעי מקור מייצגים מתוכן שיעורי הכנס

(1) ולא חסר לך כלום, אלא לצאת בשדה אשר ברכו ה', וללקט כל אלו האיברים המדולדלים שהתדלדלו מנשמתך, ולצרף אותם לגוף אחד. ובגוף השלם הזה ישרה ה' שכינתו בתוכו בקביעות בלי הפסק כלל.
'כתבי בעל הסולם', חלק "אגרות", אגרת ד'

(2) אנחנו מתאספים כאן, לייסד חברה, שכל אחד מאתנו נלך ברוח הזה "להשפיע לה". ובכדי להגיע להשפיע לה', מוכרחים מקודם להתחיל להשפיע להאדם, שזה נקרא "אהבת הזולת".
לכן אנו צריכים להתגאות, בזה שהבורא נתן לנו את ההזדמנות, שנוכל לכנס לתוך חברה, שלכל אחד מאתנו יש לו רק מטרה אחת "שהשכינה תשרה בינינו". ואף על פי שעוד לא הגענו לידי המטרה, אבל יש בנו הרצון להגיע להמטרה. גם זה צריך להיות חשוב אצלנו, אף על פי שאנחנו עוד נמצאים בתחילת הדרך. אבל אנחנו מקווים שנגיע להמטרה הנעלה.

'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "מטרת החברה - א"

(3) יש בכל אחד ניצוצין של אהבת הזולת. אלא שניצוצין לא היה יכול להדליק את אור האהבה.. לכן הסכימו שע"י התחברותם יחד - אז, מכל הניצוצין ביחד יעשה שלהבת אחת גדולה.

'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "לעולם ימכור אדם קורות ביתו"

(4) היה לכם לדעת שהרבה ניצוצי קדושה ישנם בכל אחד מהחבורה, ובאוספכם כל הניצוצי קדושה למקום אחד,

בשבת אחים, באהבה וידידות, ודאי יהיה לכם קומה של קדושה
'כתבי בעל הסולם', חלק "אגרות", אגרת י"ג

(5) הזהיר מורי ז"ל לי, ולכל החברים שהיינו עמו בחברה ההיא, שנקבל עלינו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", ויכוון לאהוב לכל אחד מישראל כנפשו, כי על ידי זה תעלה תפלתו כלולה מכל ישראל, ותוכל לעלות ולעשות תקון למעלה. ובפרט אהבת החברים שלנו, צריך כל אחד ואחד ממנו לכלול עצמו כאלו הוא אבר אחד מן החברים. ולמאד הזהירני מורי ז"ל בענין זה.
חיים ויטאל, שער הגלגולים, הקדמה ל"ח

(6) עצה לעבדות ה', הוא לייחד לבבינו באהבת חברים ולהסתכל ביתרון זולתו.. ולא לראות חסרוננו ח"ו.. והעיקר, להתאחד עם כל אחד ואחד באהבה ובלב אחד לעבוד את ה'.. להתקשר זה לזה, ושנהיה נסגרים זה לתוך זה בלב כל אחד - שנהיה לאגודה אחת לעבוד את ה' בכל לב.
מתוך ספר "מאור ושמש"

(7) בלי ביטול אהבה עצמית, אי אפשר להגיע לידי דביקות בה', שהוא ענין השתוות הצורה.. ובכדי שתהיה התכללות אחד מהשני, אז כל אחד צריך לבטל את עצמו נגד השני. וזהו על ידי זה שכל אחד רואה מעלות חברו ולא חסרוננו. אבל מי שחושב, שהוא קצת גבוה מהחברים, כבר הוא לא יכול להתאחד עמהם.
'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "מטרת החברה - ב"

(8) זכור אזכיר לכם עוד תוקף הדבר של אהבת חברים, על כל פנים בעת הזאת, אשר בזה תלוי זכות הקיום שלנו, ובו נמדד אמת המידה של הצלחתנו הקרובה לנו. לכן, פנו לכם מכל העסקים המדומים, ותנו לב לחשוב מחשבות ולהמציא המצאות נכונות לקשר לבכם בלב אחד ממש.
'כתבי בעל הסולם', חלק "אגרות", אגרת מ"ז

(9) כשמתאספים, כל אחד יחשוב, שהוא בא עכשיו להמטרה לבטל את אהבה עצמית, היינו שלא יחשוב עתה איך למלאות את הרצון לקבל שלו, אלא יחשוב עכשיו עד כמה שאפשר רק על אהבת הזולת, רק על ידי זה הוא יכול לקבל רצון וצורך, שצריכים, לקבל תכונה חדשה שנקרא רצון להשפיע. ומאהבת חברים הוא יכול להגיע לאהבת הבורא, היינו שרוצה להשפיע להבורא נחת רוח. נמצא שרק על ידי זה קבל צורך שמבין שענין להשפיע הוא דבר חשוב ונחוץ וזה הגיע לו ע"י אהבת חברים.
'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "אהבת חברים"

(10) כתוב: ברוב עם הדרת מלך. נמצא, מה שהרבים יותר גדול, הכוח של הרבים יותר פועל, היינו שמייצרים אווירה יותר חזקה של גדלות וחשיבות של הקב"ה. שאז כל אחד ואחד, הגוף שלו מרגיש, שכל המעשים מה שהוא רוצה לעשות עבור קדושה, שהוא להשפיע לה', להון תועפות יחשב לו, שזכה להיכנס בין האנשים, שזוכים לשמש את המלך. ואז, כל מעשה קטן שהוא עושה, הוא מלא שמחה ותענוג, שיש לו עתה במה לשמש את המלך.
'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "סדר ישיבת התוועדות"

(11) סוד תפילה בציבור, שאסור ליחיד לצאת מהכלל, ולבקש על עצמו, אפילו לעשות נחת רוח ליוצרו, זולת על הכלל כולו.. כי לא יצויר לך יוצא מהכלל, בלא לבוש גאות, ואוי לו שגורם חורבן לנפשו.. וצריך כל אדם להאסוף בכל כחו בכלל ישראל, בכל פניות לה' בתפילה ועבודה.. כי כן טבע אור הכלל השורה על הפרט, שבטל לגבי מציאת הפרט שלו, ואינו מרגיש את עצמו.
בעל הסולם, ספר 'פרי חכם על התורה', "לא עת האסף המקנה"

12 בו בזמן שמתחילים להרגיש את אהבת חברו, תיכף מתעוררת בו בחינת שמחה ותענוג. כי זה שחברו אוהבו זה דבר חדש אצלו, כי תמיד הוא יודע שרק הוא לבדו דואג עבור שלומו וטובתו, אבל ברגע שמגלה שחברו דואג עבורו זה מעורר בו שמחה שאין לשערה, וכבר אינו יכול לדאוג עבור עצמו, משום שהאדם יכול לתת יגיעה רק במקום שמרגיש תענוג, וכיון שמתחיל להרגיש תענוג בזה שדואג עבור חברו, ממילא אין לו מקום לחשוב עבור פרטיות.

'כתבי רב"ש', כרך ב', חלק "אגרות", אגרת מ'

13 צריך לדעת, שאהבה נקנית על ידי מעשים. בזה שנותן לחברו מתנות, אזי כל מתנה ומתנה שנותן לחברו, הוא כמו חץ ופדור, שעושה חור בלבו של חברו. וגם שלבו של חברו הוא כמו אבן, מכל מקום כל פדור ופדור עושה חור. ומהרבה חורים נעשה מקום חלל. ואז נכנסת האהבה של הנותן מתנות במקום חלל הזה. וחמימות האהבה מושכת אליו ניצוצי האהבה של חברו. ואז משתי אהבות מתרקם לבוש אהבה, שהלבוש הזה מכסה את שניהם. זאת אומרת, שאהבה אחת מסובבת ומקפת את שניהם, וממילא שניהם נעשו אז לאיש אחד, משום שהלבוש ששניהם מתכסים בו, הוא לבוש אחד. לכן שניהם מתבטלים.

'כתבי רב"ש', כרך ג', אסופת מאמרי 'דרגות הסולם', מאמר: "כללות האדם"

14 על ידי שחיקת הלבבות, אפילו שיהיו של איתנים, כל אחד מוציא חמימות מקירות לבו, והחמימות גורמת לניצוצי אהבה, עד שמתרקם מזה לבוש של אהבה, ושניהם מתכסים בשמיכה אחת, היינו שאהבה אחת מסבבת ומקפת את שניהם, כי ידוע שדבקות מחברת שני דברים לאחד.

'כתבי רב"ש', כרך ב', חלק "אגרות", אגרת מ'

15 ואחר שכבר השגתי את הלבוש של אהבה, תיכף מתחילים לזרוח בי ניצוצי אהבה, והלב מתחיל להתגעגע ולהתאחד בחבריי, ונדמה לי שעניי רואות את חברי, וכמו כן אוזני שומעות את קולם, פי מדבר אתם, הידיים מחבקות, והרגליים רוקדות באהבה ובשמחה יחד עימם במעגל, ואני יוצא מגבולי הגשמיים ואני שוכח שיש מרחק רב ביני לבין חבריי, והקרקע השטוחה של כמה פרסאות לא תבדיל בינינו, וכאילו חבריי עומדים בתוך לבי ורואים את כל מה שמתרחש שמה, ואני מתחיל להתבייש ממעשי הפעוטים נגד חבריי, ואני פשוט יוצא מכלים הגשמיים, שמתדמה לעיניי שאין שום מציאות בעולם, רק אני וחבריי. ואח"כ גם "האני" מתבטל ונבלע ונכלל בחבריי, עד שאני עומד ומכריז שאין שום מציאות בעולם - רק החברים.

'כתבי רב"ש', כרך ב', חלק "אגרות", אגרת ח'

16 "ויוחן שם ישראל נגד ההר". ופירשו חז"ל: "כאיש אחד בלב אחד". מפני שכל יחיד ויחיד מהאומה, הסתלק את עצמו לגמרי מאהבה עצמית, וכל מגמתו היה רק להועיל לחבירו.. ונמצא, שנתלכדו יחד כל היחידים שבאומה, ונעשו ללב אחד ולאיש אחד, כי רק אז הוכשרו לקבלת התורה.

'כתבי בעל הסולם', מאמר "הערבות", אות כ"ג

17 עיקר עבודת האדם היא רק לבוא לידי הרגשת מציאות ה', היינו שירגיש את מציאות ה', ש"מלא כל הארץ כבודו". וזה יהיה כל עבודתו, היינו שכל המרץ שהוא נותן בעבודה, היא בכדי להגיע לזה ולא לשום דברים אחרים. ולא יתבלבל, שהוא צריך להשיג משהו. אלא רק דבר אחד חסר להאדם, היינו בחינת אמונה בה', ולא לחשוב על שום דבר, כלומר שכל השכר שהוא רוצה תמורת עבודתו, צריך שיהיה שיזכה לאמונת ה'.

'כתבי בעל הסולם', חלק מאמרי "שמעתי", מאמר ד': "מהו סיבת הכבידות, שהאדם מרגיש בבטול לה',

בעבודה

ENGLISH TRANSLATION

כנס פיטר

12-14/7/2013

קטעי מקור מייצגים מתוכן שיעורי הכנס

Piter Congress

12-14 July, 2013

Selected Items for the lessons

1) ולא חסר לך כלום, אלא לצאת בשדה אשר ברכו ה', וללקט כל אלו האיברים המדולדלים שהתדלדלו מנשמתך, ולצרף אותם לגוף אחד. ובגוף השלם הזה ישרה ה' שכינתו בתוכו בקביעות בלי הפסק כלל.
'כתבי בעל הסולם', חלק "אגרות", אגרת ד'

1) All you need is to go out to a field which the Lord has blessed, and gather all those limp organs that have dwindled out of your souls, and join them into one body. Within that completed body, the Lord will permanently instill His Divinity, without any cessations
The Writings of Baal HaSulam, Letter no. 4

2) אנחנו מתאספים כאן, לייסד חברה, שכל אחד מאתנו נלך ברוח הזה "להשפיע לה". ובכדי להגיע להשפיע לה', מוכרחים מקודם להתחיל להשפיע להאדם, שזה נקרא "אהבת הזולת".
לכן אנו צריכים להתגאות, בזה שהבורא נתן לנו את ההזדמנות, שנוכל לכנס לתוך חברה, שלכל אחד מאתנו יש לו רק מטרה אחת "שהשכינה תשרה בינינו". ואף על פי שעוד לא הגענו לידי המטרה, אבל יש בנו הרצון להגיע להמטרה. גם זה צריך להיות חשוב אצלנו, אף על פי שאנחנו עוד נמצאים בתחילת הדרך. אבל אנחנו מקווים שנגיע להמטרה הנעלה.
'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "מטרת החברה - א"

2) And this is why we gather here—to establish a society where each of us follows the spirit of bestowing upon the Creator. And to achieve bestowal upon the Creator, we must begin with bestowal upon man, which is called “love of others.”

And love of others can only be with revoking one’s self. Thus, on the one hand, each person should feel lowly, and on the other hand, be proud that the Creator has given us the chance to be in a society where each of us has but a single goal: for Divinity to be among us.

And although we have not yet achieved this goal, we have the desire to achieve it. And this, too, should be appreciated by us, for even though we are at the beginning of the way, we do hope to achieve the exalted goal.

“RABASH - THE SOCIAL WRITINGS”- Purpose of Society (1984, #1.1)

3) יש בכל אחד ניצוצין של אהבת הזולת. אלא שניצוץ לא היה יכול להדליק את אור האהבה [...] לכן הסכימו שע"ה התחברותם יחד - אז, מכל הניצוצין ביחד יעשה שלהבת אחת גדולה.
'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "לעולם ימכור אדם קורות ביתו"

3) Each of them had a spark of love of others, but the spark could not ignite the light of love [...] so they agreed that by uniting, the sparks would become a big flame.
"RABASH - THE SOCIAL WRITINGS", One Should Always Sell the Beams of His House

4) היה לכם לדעת שהרבה ניצוצי קדושה ישנם בכל אחד מהחבורה, ובאוספכם כל הניצוצי קדושה למקום אחד, בשבת אחים, באהבה וידידות, ודאי יהיה לכם קומה של קדושה
'כתבי בעל הסולם', חלק "אגרות", אגרת י"ג

4) you should know that there are many sparks of sanctity in each person in the group. And when you collect all the sparks of sanctity into one place, as brothers, with love and friendship, you will certainly have a very high level of sanctity...
Baal HaSulam, A Sage's Fruit, Vol. 1, Letter no. 13

5) הזהיר מורי ז"ל לי, ולכל החברים שהיינו עמו בחברה ההיא, שנקבל עלינו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", ויכוון לאהוב לכל אחד מישראל כנפשו, כי על ידי זה תעלה תפלתו כלולה מכל ישראל, ותוכל לעלות ולעשות תקון למעלה. ובפרט אהבת החברים שלנו, צריך כל אחד ואחד ממנו לכלול עצמו כאלו הוא אבר אחד מן החברים. ולמאד הזהירני מורי ז"ל בענין זה.
חיים ויטאל, שער הגלגולים, הקדמה ל"ח

6) עצה לעבודות ה', הוא לייחד לבבינו באהבת חברים ולהסתכל ביתרון זולתו [...] ולא לראות חסרוננו ח"ו [...] והעיקר, להתאחד עם כל אחד ואחד באהבה ובלב אחד לעבוד את ה' [...] להתקשר זה לזה, ושנהיה נסגרים זה לתוך זה בלב כל אחד - שנהיה לאגודה אחת לעבוד את ה' בכל לב.
מתוך ספר "מאור ושמש"

6) The advice and resourcefulness for working the Creator .. is to unite our hearts in love of friends, and observe the advantage of others [...] and not to see his flaws [...] and that we will be closing inside each other in every one's heart [...] and become one association that works the blessed Creator with all our hearts.
The book Light and Sun – By a student of Rabbi Elimelech from Lijinsk

7) בלי ביטול אהבה עצמית, אי אפשר להגיע לידי דביקות בה', שהוא ענין השתוות הצורה [...] ובכדי שתהיה התכללות אחד מהשני, אז כל אחד צריך לבטל את עצמו נגד השני. וזהו על ידי זה שכל אחד רואה מעלות חברו ולא חסרונו. אבל מי שחושב, שהוא קצת גבוה מהחברים, כבר הוא לא יכול להתאחד עמהם.
'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "מטרת החברה - ב"

7) without annulling self-love, it is impossible to achieve *Dvekut* (adhesion) with the Creator,

meaning equivalence of form....To be integrated in one another, each person should annul himself before the others. This is done by each seeing the friends' merits and not their faults. But one who thinks that he is a little higher than the friends can no longer unite with them.

"RABASH - THE SOCIAL WRITINGS"- Purpose of Society 2

8) זכור אזכיר לכם עוד תוקף הדבר של אהבת חברים, על כל פנים בעת הזאת, אשר בזה תלוי זכות הקיום שלנו, ובו נמדד אמת המידה של הצלחתנו הקרובה לנו. לכן, פנו לכם מכל העסקים המדומים, ותנו לב לחשוב מחשבות ולהמציא המצאות נכונות לקשר לבכם בלב אחד ממש.

'כתבי בעל הסולם', חלק "אגרות", אגרת מ"ז

I do remind you of the power of love of friends particularly at this time, for our existence depends on that, and this is the measure of our near-to-be success.

Therefore, turn away from all the imaginary engagements and set your hearts on contemplating thoughts and devising the right inventions to truly connect your hearts as one.

Baal HaSulam, A Sage's Fruit, Vol. 1, "Letter no. 47"

9) כשמתאספים, כל אחד יחשוב, שהוא בא עכשיו להמטרה לבטל את אהבה עצמית, היינו שלא יחשוב עתה איך למלאות את הרצון לקבל שלו, אלא יחשוב עכשיו עד כמה שאפשר רק על אהבת הזולת, רק על ידי זה הוא יכול לקבל רצון וצורך, שצריכים, לקבל תכונה חדשה שנקרא רצון להשפיע. ומאהבת חברים הוא יכול להגיע לאהבת הבורא, היינו שרוצה להשפיע להבורא נחת רוח. נמצא שרק על ידי זה קבל צורך שמבין שענין להשפיע הוא דבר חשוב ונחוץ וזה הגיע לו ע"י אהבת חברים.

'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "אהבת חברים"

9) ...it is on the condition that each thinks that he has now come for the purpose of annulling self-love. It means that he will not consider how to satiate his will to receive now, but will think as much as possible only of the love of others. This is the only way to acquire the desire and the need to acquire a new property, called "will to bestow".

In the end, from love of friends, one can reach love of the Creator, meaning to want to give contentment to the Creator. It turns out that only in this does he obtain a need and understanding that bestowing is important and necessary, and this came to him through love of friends.

"RABASH - THE SOCIAL WRITINGS", - Love of Friends (1984, #6)

10) כתוב: ברוב עם הדרת מלך. נמצא, מה שהרבים יותר גדול, הכוח של הרבים יותר פועל, היינו שמייצרים אווירה יותר חזקה של גדלות וחשיבות של הקב"ה. שאז כל אחד ואחד, הגוף שלו מרגיש, שכל המעשים מה שהוא רוצה לעשות עבור קדושה, שהוא להשפיע לה', להון תועפות יחשב לו, שזכה להיכנס בין האנשים, שזוכים לשמש את המלך. ואז, כל מעשה קטן שהוא עושה, הוא מלא שמחה ותענוג, שיש לו עתה במה לשמש את המלך.

'כתבי רב"ש', כרך א', חלק מאמרי חברה, מאמר: "סדר ישיבת התוועדות"

10) it is written, "In the multitude of people is the King's glory," it follows that the greater the

number of the collective, the more effective is the power of the collective. In other words, they produce a stronger atmosphere of greatness and importance of the Creator. At that time, each person's body feels that he regards anything that he wishes to do for holiness—meaning to bestow upon the Creator—as a great fortune, that he has been privileged with being among people who have been rewarded with serving the King. At that time, every little thing he does fills him with joy and pleasure that now he has something with which to serve the King.

"RABASH - THE SOCIAL WRITINGS", article: "The Agenda of the Assembly 2"

11) סוד תפילה בציבור, שאסור ליחיד לצאת מהכלל, ולבקש על עצמו, אפילו לעשות נחת רוח ליוצרו, זולת על הכלל כולו [...] כי לא יצויר לך יוצא מהכלל, בלא לבוש גאות, ואוי לו שגורם חורבן לנפשו [...] וצריך כל אדם להאסף בכל כחו בכלל ישראל, בכל פניות לה' בתפילה ועבודה [...] כי כן טבע אור הכלל השורה על הפרט, שבטל לגבי מציאת הפרט שלו, ואינו מרגיש את עצמו.

בעל הסולם, ספר 'פרי חכם על התורה', "לא עת האסף המענה"

12) בו בזמן שמתחילים להרגיש את אהבת חברו, תיכף מתעוררת בו בחינת שמחה ותענוג. כי זה שחברו אוהבו זה דבר חדש אצלו, כי תמיד הוא יודע שרק הוא לבדו דואג עבור שלומו וטובתו, אבל ברגע שמגלה שחברו דואג עבורו זה מעורר בו שמחה שאין לשערה, וכבר אינו יכול לדאוג עבור עצמו, משום שהאדם יכול לתת יגיעה רק במקום שמרגיש תענוג, וכיון שמתחיל להרגיש תענוג בזה שדואג עבור חברו, ממילא אין לו מקום לחשוב עבור פרטיות.

'כתבי רב"ש', כרך ב', חלק "אגרות", אגרת מ'

12) And when one begins to feel the love of his friend, joy and pleasure immediately begin to awaken in him, for the rule is that a novelty entertains. His friend's love for him is a new thing for him because he always knew that for him, it evokes within him immeasurable joy, and he can no longer care for himself, since man can toil he was the only one who cared for his own well being. But the minute he discovers that his friend cares only where he feels pleasure. And since he is beginning to feel pleasure in caring for his friend, he naturally cannot think of himself.

"RABASH - THE SOCIAL WRITINGS", Letter No. 40

13) צריך לדעת, שאהבה נקנית על ידי מעשים. בזה שנותן לחברו מתנות, אזי כל מתנה ומתנה שנותן לחברו, הוא כמו חץ וכדור, שעושה חור בלבו של חברו. וגם שלבו של חברו הוא כמו אבן, מכל מקום כל כדור וכדור עושה חור. ומהרבה חורים נעשה מקום חלל. ואז נכנסת האהבה של הנותן מתנות במקום חלל הזה. וחמימות האהבה מושכת אליו ניצוצי האהבה של חברו. ואז משתי אהבות מתרקם לבוש אהבה, שהלבוש הזה מכסה את שניהם. זאת אומרת, שאהבה אחת מסובבת ומקפת את שניהם, וממילא שניהם נעשו אז לאיש אחד, משום שהלבוש ששניהם מתכסים בו, הוא לבוש אחד. לכן שניהם מתבטלים.

'כתבי רב"ש', כרך ג', אסופת מאמרי 'דרגות הסולם', מאמר: "כללות האדם"

13) one must know that love is bought by actions. By giving his friends gifts, each gift that he gives to his friend is like an arrow and a bullet, making a hole in his friend's heart. And although his friend's heart is like a rock, still, each bullet makes a hole. And the many holes join into a hollow into which the love of the giver of presents enters. And the warmth of the love draws to him his friend's sparks of love, and then the two loves weave into a garment of love that covers both of them. This means that one love surrounds and envelops the two, and they naturally

become one person because the clothing that covers them both is a single garment. Hence, both are annulled.

(The RABASH) "Man as a Whole"

14) על ידי שחיקת הלבבות, אפילו שיהיו של איתנים, כל אחד מוציא חמימות מקירות לבו, והחמימות גורמת לניצוצי אהבה, עד שמתרקם מזה לבוש של אהבה, ושניהם מתכסים בשמיכה אחת, היינו שאהבה אחת מסבבת ומקפת את שניהם, כי ידוע שדבקות מחברת שני דברים לאחד.

'כתבי רב"ש', כרך ב', חלק "אגרות", אגרת מ'

14) through the wearing out of the hearts, even of the strongest ones, each will bring out warmth from the walls of his heart, and the warmth will ignite the sparks of love until a clothing of love will form. Then, both of them will be covered under one blanket, meaning a single love will surround and envelop the two of them

"RABASH - THE SOCIAL WRITINGS", Letter No. 40

15) ואחר שכבר השגתי את הלבוש של אהבה, תיכף מתחילים לזרוח בי ניצוצי אהבה, והלב מתחיל להתגעגע ולהתאחד בחברי, ונדמה לי שעניי רואות את חברי, וכמו כן אוזני שומעות את קולם, פי מדבר אתם, הידיים מחבקות, והרגליים רוקדות באהבה ובשמחה יחד עימם במעגל, ואני יוצא מגבולי הגשמיים ואני שוכח שיש מרחק רב ביני לבין חברי, והקרקע השטוחה של כמה פרסאות לא תבדיל בינינו, וכאילו חברי עומדים בתוך לבי ורואים את כל מה שמתרחש שמה, ואני מתחיל להתבייש ממעשי הפעוטים נגד חברי, ואני פשוט יוצא מכלים הגשמיים, שמתדמה לעיניי שאין שום מציאות בעולם, רק אני וחברי. ואח"כ גם "האני" מתבטל ונבלע ונכלל בחברי, עד שאני עומד ומכריז שאין שום מציאות בעולם - רק החברים.

'כתבי רב"ש', כרך ב', חלק "אגרות", אגרת ח'

15) And once I have acquired this above-mentioned clothing, sparks of love promptly begin to shine within me. The heart begins to long to unite with my friends, and it seems to me that my eyes see my friends, my ears hear their voices, my mouth speaks to them, the hands embrace, the feet dance in a circle, in love and joy together with them, and I transcend my corporeal boundaries. I forget the vast distance between my friends and me, and the outstretched land for many miles will not stand between us.

It is as though my friends are standing right within my heart and see all that is happening there, and I become ashamed of my petty acts against my friends. Then, I simply exit the corporeal vessels and it seems to me that there is no reality in the world except my friends and I. After that, even the "I" is cancelled and is immersed, mingled in my friends, until I stand and declare that there is no reality in the world—only the friends.

"RABASH - THE SOCIAL WRITINGS", Letter No. 8

16) "ויחן שם ישראל נגד ההר". ופירשו חז"ל: "כאיש אחד בלב אחד". מפני שכל יחיד ויחיד מהאומה, הסתלק את עצמו לגמרי מאהבה עצמית, וכל מגמתו היה רק להועיל לחבירו [...] ונמצא, שנתלכדו יחד כל היחידים שבאומה, ונעשו ללב אחד ולאיש אחד, כי רק אז הוכשרו לקבלת התורה.

'כתבי בעל הסולם', מאמר "הערבות", אות כ"ג

16) "and there Israel camped before the mountain," which our sages interpret as "one man in one heart." This is because each and every person from the nation completely detached himself from self-love, and wanted only to benefit his friend, [...]. It turns out that all the individuals in the nation have come together and become one heart and one man, for only then were they qualified to receive the Torah.

Baal HaSulam, [The Arvut \(Mutual Guarantee\)](#), item 23

17) עיקר עבודת האדם היא רק לבוא לידי הרגשת מציאות ה', היינו שירגיש את מציאות ה', ש"מלא כל הארץ כבודו". וזה יהיה כל עבודתו, היינו שכל המרץ שהוא נותן בעבודה, היא בכדי להגיע לזה ולא לשום דברים אחרים. ולא יתבלבל, שהוא צריך להשיג משהו. אלא רק דבר אחד חסר להאדם, היינו בחינת אמונה בה', ולא לחשוב על שום דבר, כלומר שכל השכר שהוא רוצה תמורת עבודתו, צריך שיהיה שיזכה לאמונת ה'.
'כתבי בעל הסולם', חלק מאמרי "שמעתי", מאמר ד': "מהו סיבת הכבידות. שהאדם מרגיש בבטול לה' בעבודה"

17) the essence of one's work is only to come to the sensation of the existence of the Creator, meaning to feel the existence of the Creator, that "the whole earth is full of His glory." This will be one's entire work, meaning all the vigor that he puts into the work will be only to achieve that, and not for any other things.

One should not be misled into having to acquire anything. Rather, there is only one thing a person needs, namely **faith** in the Creator. He should not think of anything, meaning that the only reward that he wants for his work should be to be rewarded with faith in the Creator.

Baal HaSulam, Shamati, article 4. ["What Is the Reason for the Heaviness One Feels when Annuling before the Creator in the Work"](#)

Отрывки из источников к урокам питерского конгресса 2013

...нет у тебя недостатка ни в чем, а [осталось лишь] выйти в «поле, которое благословил Творец»¹, собрать все те отпавшие члены, которые отпали от твоей души, и соединить их в одно тело. И в это совершенное тело Творец поместит свою Шхину навечно без всякого перерыва.

Труды Бааль Сулама. Письмо 4.

Мы собрались здесь, чтобы заложить основу группы, чтобы

¹ Берешит, 27:27. И подступил он и поцеловал его. И почувал он запах его одежд и благословил его, и сказал: Смотри, запах сына моего как запах поля, которое благословил Господь.

каждый из нас шел духом «отдачи Творцу. А чтобы достичь отдачи Творцу, необходимо сначала начать отдавать человеку, что называется любовью к ближнему.

Поэтому мы должны гордиться тем, что Творец дал нам возможность войти в группу, где у каждого из нас есть только одна цель, чтобы между нами воцарилась Шхина. И хотя еще не достигли этой цели, но у нас есть желание достичь этой цели. И это должно быть важно для нас, несмотря на то, что мы еще не находимся в начале пути. Но мы надеемся, что достигнем этой цели.

Рабаш. Шлавей Сулам. Цель группы – 1.

...в каждом из них есть какая-то искра любви к ближнему, но эта искра сама не может зажечь пламя любви, ...поэтому эти люди согласились объединиться, чтобы они слились в одно большое пламя.

Рабаш. Шлавей Сулам. Да продаст человек крышу дома своего.

...знайте, что много искр святости есть в каждом из группы, и когда собираете вы все эти искры святости в одном месте в собрании братьев, в любви и дружбе, наверняка станет для вас ступень святости в этот момент важнее света жизни.

Труды Бааль Сулама. Письмо 13.

Предупредил меня мой учитель, благословенной памяти, и всех товарищей, которые были с ним в той группе перед утренней молитвой, чтобы приняли на себя выполнить заповедь «возлюбить ближнего, как самого себя» с намерением любить каждого из народа Израиля как свою душу, ведь благодаря этому поднимется его молитва, включенная в народ Израиля, и тогда сможет подняться и выполнить исправление наверху. И особое место отводится любви между нашими товарищами: каждый из нас должен представлять себе, как будто он один орган из (тела) этих товарищей. И чрезвычайно предостерегал меня мой учитель в этом вопросе.

Хаим Виталь. Врата кругооборотов. Предисловие 48.

Совет в работе Творца – это объединение наших сердец в любви товарищей, и видеть достоинства ближнего... и не видеть его недостатки, не дай Бог... Главное, соединиться с каждым в любви и в едином сердце, работать ради Творца, собраться общими усилиями и соединиться друг с другом, и будем заключены один в другом, в сердце каждого... и станем единым союзом в работе Творца всем сердцем.

Из книги «Свет и Солнце».

Без отмены любви к себе невозможно достичь слияния с Творцом, что является сравнением свойств... и для того, чтобы один включился в другого, каждый должен отменить себя перед другим. И это с помощью

того, что каждый будет видеть только достоинства товарища, а не его недостатки. Но тот, кто думает, что он немного выше товарищей, уже не способен соединиться с ними.

Труды Рабаша. Цель группы - 2.

... напомню вам еще раз действенность любви товарищей – всегда, в любое время. "От этого зависит наше право на существование, и этим измеряется истинность нашего успеха, близкого к нам". А потому бросьте все свои надуманные занятия, и думайте только о том, как соединить ваши сердца в одно сердце.

Труды Бааль Сулама. Письмо 47.

...когда эти люди собрались в группу, каждый из них должен думать о том, как подавить свой эгоизм, а не о том, как насытить своё желание получать. **Думать сейчас, насколько это возможно, только о любви ближнего, и только благодаря этому он сможет получить желание и потребность в необходимости обрести новое свойство, которое называется желанием отдавать.** И от любви к товарищам он сможет перейти к любви к Творцу, т.е. человек будет хотеть доставить удовольствие Создателю. Получается, что желание отдавать очень важно и необходимо, а приобрести его он может только с помощью товарищей.

Рабаш. Шлавей Сулам. Любовь товарищей.

И согласно написанному "в многочисленности народа величие Царя" получается, что чем больше количество, тем сила действует больше, т.е. создается более насыщенная атмосфера величия и важности Творца. И тогда каждый своим телом чувствует, что все действия, которые он хочет выполнить ради духовного (что и называется "отдачей Творцу"), ценятся у него как несметные богатства оттого, что удостоился войти в круг людей, удостоивающихся служить Царю. Тогда от каждого малого действия он полон радости и удовольствия, что есть у него сейчас, чем услужить Царю.

Рабаш. Шлавей Сулам. Порядок собрания.

И в этом весь секрет молитвы в обществе: одиночке нельзя отделяться от общества и просить за себя, даже доставляя наслаждение Создателю, а (молиться) только за все общество. ... Потому что нельзя представить себе выходящего из общества без облачения гордыни, и горе ему, ведь это ведет его к разрушению души... И каждый человек должен собрать все свои силы, всем обществом Израиля, во всех обращениях к Творцу, в молитвах и служении.

И присоединиться к корню всего Израиля, ... ведь такова природа света: общее покрывает (включает) частное, которое отменяет свою частную реальность и не ощущает себя.

Бааль Сулам. Плоды Мудрости. О Торе. Не время собираться

скоту.

И когда начинает ощущать любовь товарища, в нем незамедлительно пробуждается радость и наслаждение. ...Поскольку то, что товарищ любит его — это нечто новое для него, потому что всегда он знал, что только он один заботился о своем здоровье и благе. Но в то мгновение, когда он обнаруживает, что товарищ заботится о нем, это пробуждает в нем неописуемую радость, и он уже не способен заботиться только о себе, потому что человек может прилагать усилия только там, где ощущает наслаждение. А поскольку начинает ощущать наслаждение в том, что заботится о товарище, он не способен думать о себе.

Труды Рабаша. т.2. Письмо 40.

....человек должен знать, что любовь покупается делами – тем, что он делает подарки своему товарищу. При этом каждый подарок становится стрелой, становится пулей, проделывающей отверстие в сердце товарища. И хотя сердце товарища подобно камню, тем не менее, каждая пуля делает дырочку. Из многих же дырочек создаётся пустота в сердце. И тогда любовь дающего подарки входит в эту пустоту. А тепло этой любви притягивает к себе искры любви товарища. И тогда эти две любви сплетаются в одеяние любви, покрывающее их обоих. То есть единая любовь окружает их и покрывает. И тогда двое становятся одним человеком, поскольку их одеяние одно, поэтому оба отменяются.

Труды Рабаша. т.3. Человек в целом.

...благодаря трению сердец, даже если были очень твердыми, но каждый находит теплое место в своем сердце, и там взращивает искры любви, пока из них не будет соткана одежда любви, то тогда оба укутятся одной накидкой, то есть одна любовь окутает и покроет обоих, потому что известно, что слияние соединяет две вещи в одну.

Труды Рабаша. т.2. Письмо 40.

После того, как я уже обрел облачение, тотчас во мне начинают светить искры любви, и сердце тоскует и стремится к товарищам, и кажется мне, что глаза мои видят товарищей, уши слышат их голоса, уста говорят с ними, руки обнимают их, а ноги пляшут в любви и радости вместе с ними в кругу. И я выхожу из своих материальных границ, и забываю, что существует огромное расстояние между мною и товарищами, и что многие километры земной поверхности разделяют нас.

Товарищи как будто стоят в моем сердце, и видят всё, что там происходит, и я начинаю стесняться перед товарищами своих мелких действий. И я просто выхожу из материальных желаний, и кажется мне, что нет ничего в мире, кроме меня и товарищей. А потом и «я»

отменяется и растворяется в моих товарищах, и я провозглашаю, что нет ничего в мире, кроме товарищей.

Труды Рабаша. Письмо 8.

...«И предстал Израиль перед горой...», что означает — все, как один, так как каждый из народа Израиля полностью отказался от эгоистической любви к себе, и все их стремления были направлены на благо ближнего, ...Таким образом были объединены в единый народ, став как один человек, одно сердце, и только тогда были удостоены получения Торы.

Труды Бааль Сулама. Поручительство. п. 23.

....главное, чего необходимо достичь человеку – ощущения Творца, чтобы почувствовать, что Его величием полон мир. И в достижении этого ощущения должно проявиться все усилие человека в его духовной работе, то есть в осознании того, что единственное, что отсутствует у человека – вера в Творца. И пусть не думает он ни о чем другом, кроме главного вознаграждения, которое хотел бы получить за свою работу – удостоиться веры в Творца.

Труды Бааль Сулама. Шамати. 4. Причина трудности аннулировать себя ради Творца.